

[Leif Hermann]

sig til at vaske op og bruge service, som kan holde flere gange. I vidt omfang vil der jo ske en overvæltning på priserne, men jeg tror ikke, afgiften er så høj, at den betyder ret meget i den sidste ende. F.eks. er jeg stærkt i tvivl om, hvorvidt et foretagende som SAS vil gå over til flergangsservice, når afgiften kommer. Jeg har en skummel fornemmelse af, at det er flybilletterne, der bliver lidt dyrere, og at der ikke kommer det lidt mere tiltalende udfald af det, at vi måske får kopper og underkopper, som man kender dem fra bedre hjem.

Hvad angår de kemiske stoffer og produkter, er det også en overordentlig begrænset afgift, der er lagt på. Her kan jeg godt se at der i hvert fald kunne ligge et vist miljømæssigt sigte, nemlig deri, at husholdningerne ikke går og sjasker så mange bekæmpelsesmidler rundt omkring i haverne for at få blomsterne og græsset til at se pæne ud.

Det er rimeligt nok at pålægge en sådan afgift, men jeg er heller ikke her overbevist om, når man ser bemærkningerne, at en sådan afgift vil have nogen særlig styrende effekt. Det er imidlertid noget, vi må undersøge under udvalgsarbejdet.

Om det principielle spørgsmål med hensyn til afgifter inden for området skal jeg henvise til, hvad jeg sagde under behandlingen af lovforslag nr. L 99.

Hanne Severinsen (V):

I Venstre kan vi godt tilslutte os det princip, at man for at begrænse antallet af kartoner og forbruget af engangsservice kommer en afgift på. Det er en udmærket måde at prøve at regulere forbruget på. Om det skal udstrækkes videre, kan vi ikke her og nu tage stilling til. Men vi kan tage stilling til det foreliggende lovforslag, og det mener vi at vi godt kan tiltræde.

Knud Lind (FP):

Det er faktisk pudsigt, at jo længere vi kommer hen i afgiftspakken her, jo mere spagfærdig bliver både Venstres ordfører og De Konservatives. Det er der faktisk ikke noget at sige til.

Lovforslag nr. L 99 og nr. L 100 bliver desværre solgt under falsk varebetegnelse. De bliver solgt som miljøvenlige forslag. Det helt nye ord inden for regeringens lovsprog er ordet »adfærdsregulerende«.

For at sige det med ministerens egne ord er der kun en måde, hvorpå man kan standse en ødsel regering, som bruger millioner af kroner på ulandsprojekter, Storebæltsbro, flygtningepolitik osv., og det er ved, at Folketinget ved tredjebehandlingen af disse forslag foretager en finansmæssigt adfærdsregulerende afstemning, som siger nej og atter nej til disse forslag.

Regeringen har indset, at man ikke for tiden kan sætte de personlige skatter i vejret. Hvad gør man så? Jo, man må finde nye indtægtskilder i form af afgifter på glas, på plast, på engangsservice.

Plastindustrien i Europa arbejder for tiden med at få indført pant på råplast. Det vil ske i et kommende EF-direktiv, som omhandler plastaffald. Pantafgiften skal betales i producentledet, og den tilbagebetales først, når det kan dokumenteres, at plastprodukterne går til genanvendelse. En sådan ordning vil være administrativt neutral for medlemslandene, idet ordningen skal administreres af branchen selv. Plastindustrien foretrækker panteordningen frem for en afgift, fordi pengene kan gå direkte tilbage til de plastproducenter, som arbejder for genanvendelse. Et sådant EF-direktiv kan forventes klar om et års tid. Plastindustrien er meget opmærksom på genbrugstanken og på at lave nye og mere miljøvenlige plastprodukter.

Det er i øvrigt en noget mærkelig begrundelse, der findes i bemærkningerne til lovforslag nr. L 99. Ja, for at sige det mildt har jeg aldrig set noget lignende. For at øge anvendelsen af engangsemballage finder man det hensigtsmæssigt at forhøje afgiften for kartonemballager, både vinemballager og de større kartonemballager, dvs. til juiceprodukter, men ikke til mælk, som er den allerstørste gruppe, for mælk er jo sundt. Men hvad så med dem, som er mælkeallergikere? De skal altså betale en pris her.

For ikke at gøre forskel forhøjer man også afgiften for de mindre kartoner. Det er, fordi man nødvendigvis skulle hælde det over på nogle mindre kartoner. I stedet giver vi også dem en afgift. For ikke at favorisere metalemballage hæves afgiften ligeledes her. For at alle skal være i samme båd, forhøjer man afgiften med 30 pct. på alle emballagetyper, som er omfattet af loven.

Selv om man i bemærkningerne fortæller, at man ønsker, at industrien i højere grad skal gå over til genanvendelse i form af glas, ender man